

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Susanne Clemensen: Jamen jeg tror da ikke, det kan skille os voldsomt, om det er fra 9. eller 8. klasse, man laver vejledning. Jeg synes ikke, vi skal gå og lave nogle skænderier om, hvorvidt det skal være et halvt år inde i skoleåret eller ej.

Jeg vil blot rejse et enkelt lille nødråb over for de børn, som allerede i 4.- 5. klasse bliver forsynet med krav om, at nu skal de beslutte sig for, hvad de vil være. På det tidspunkt har de altså nogle meget vage forestillinger om, hvad voksenlivet indebærer, og det er det, vi ikke skal tage fra dem. Det liv skal vi ikke tage fra dem, selvfølgelig ikke.

På den anden side vil jeg også nok sige, det skal heller ikke være sådan, at man vælger gymnasiet, bare fordi man ikke kan vælge andet. Man vælger gymnasiet, for så slipper man jo for at tage stilling til noget som helst de næste tre år. Den fornemmelse kan vi jo meget ofte mærke hos forældrene, som siger py ha, nu har hun eller han valgt gymnasiet, for så ved vi da, hvor han er så længe. Gymnasiet skal heller ikke bruges blot som en parkering, fordi man er bange for at tage en beslutning om, hvilken uddannelsesvej man vil vælge.

Til fru Birthe Skaarup: Jeg var lidt overrasket over spørgsmålet, om man kunne forestille sig en harmonisering på europæisk plan af uddannelsesplaner og af krav. Det var sandelig et interessant spørgsmål, navnlig fra Dansk Folkeparti, som jo er modstander af EU og alt, hvad der smager af harmonisering. Men det kan jeg da, og jeg vil da spændt vente på, at der kommer et forslag om det.

Vi er ikke interesseret i harmonisering, men vi er interesseret i gensidig anerkendelse af eksamener. Det er dér, vi har en stor opgave at gøre, sådan at vi kan anerkende eksamener, folk kommer med fra andre lande, så de kan få ansættelse på de arbejdspladser, der er i Danmark. Dér er det jo desværre ofte sådan, at det er organisationerne og arbejdsmarkedets parter, der stritter voldsomt imod. Det er sådan set ikke uddannelsessystemets skyld, det er sådan. Det er ofte aftagerne af det.

Og til hr. Brian Mikkelsen til sidst vil jeg blot sige, at jeg har læst De Konservatives finanslovsforslag sådan, at man vil skære temmelig voldsomt i SU. Det vil alt andet lige betyde, at der vil være færre unge, der overhovedet kan tæn-

ke på at tage en videregående uddannelse, og det er derudaf, at jeg drager mine konklusioner.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg tror, de fleste her i salen ved, at Danmark uden sammenligning har verdens højeste uddannelsesstøtte, verdens højeste SU. Vi er ikke et mulehår foran nummer 2, men otte banelængder foran.

Når man i andre lande har langt større andele af årgange, der tager videregående uddannelser, er det altså mennesker, som får en mindre uddannelsesstøtte.

Det tog mig temmelig lang tid at overbevise min kone, som er norsk, om, at jeg ikke lavede grin med hende, da jeg fortalte hende, hvor stor uddannelsesstøtten var i Danmark. Mine børn får om måneden, hvad hendes børn får om året i Norge. Sådan er det, og uddannelsesfrekvensen er ikke mindre i Norge. Der er andre forklaringer bag.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil lige sige, at det handler altså ikke om, hvorvidt man går ind for EU eller ej. Det handler for os om kvaliteten i uddannelsen, og det var derfor, jeg rejste spørgsmålet.

Vi mener, at kvalitet i uddannelsen for de unge eksempelvis kunne være under en sproguddannelse at få mulighed for at komme til udlandet og dermed lave en meritoverførsel til Danmark. Det kunne være et krav, og det ville skabe kvalitet eksempelvis i en sproguddannelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Frank Dahlgaard: Så er vi jo enige. Vi har et fantastisk godt SU-system, og jeg kan forstå, at der heller ikke er forslag fra hr. Frank Dahlgaards side om at skære ned på det, siden han er så begejstret for det.

Og til fru Birthe Skaarup vil jeg blot sige: Jamen jeg er fuldstændig enig med fru Birthe Skaarup. Det er en fordel, hvis man kan tage noget af sin uddannelse – især hvis den er sprogligt orienteret eller på anden måde internationalt orienteret – i udlandet. Det er jo også sådan, at man i visse tilfælde kan tage sin SU med til udlandet, sådan som det danske system er indrettet, og det synes jeg kun er en fordel. Så der kan vi ikke blive uenige.